

SZKB/14/2010.
SZKB/14/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2010. június 29-én, kedden 10 óra 42 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirend	3
Az ülés megnyitása	6
A napirend elfogadása	6
Az államháztartásról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslathoz beérkezett módosító javaslatok megvitatása	6
A napirendi pont lezárása	21
A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslathoz beérkezett kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása	21
A napirendi pont lezárása	22
Az ülés bezárása	23

Napirend:

1. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/510. szám – Rogán Antal (Fidesz) és dr. Latorcai János (KDNP) képviselők önálló indítványa – módosító javaslatok megvitatása első helyen kijelölt bizottságként)
2. A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/420. szám – Dr. Lázár János (Fidesz) és dr. Harrach Péter (KDNP) képviselők önálló indítványa – kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása első helyen kijelölt bizottságként)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **Dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Hargitai János (KDNP), a bizottság alelnöke

Arnóth Sándor (Fidesz)

Balla György (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Domokos László (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Seszták Oszkár (KDNP)

Boldvai László (MSZP)

Dr. Szekeres Imre (MSZP)

Tukacs István (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Dr. Lenhardt Balázs (Jobbik)

Rozgonyi Ernő (Jobbik)

Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Babák Mihály (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz),
Balázs József (Fidesz) Balla Györgynek (Fidesz),
Dr. Dancsó József (Fidesz) Arnóth Sándornak (Fidesz),
Domokos László (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Dr. Kerényi János (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz),
Magyar Anna (Fidesz) Domokos Lászlónak (Fidesz),
Márton Attila (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Dr. Puskás Imre (Fidesz) dr. Hargitai Jánosnak (KDNP),
Szijjártó Péter (Fidesz) Seszták Oszkárnak (KDNP),
Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Boldvai László (MSZP) dr. Szekeres Imrének (MSZP),
Dr. Veres János (MSZP) Tukacs Istvánnak (MSZP).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Dr. Bathó Ferenc, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 42 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat mai bizottsági ülésünkön.

A napirend elfogadása

A kiküldött napirendi ajánláshoz nem érkezett újabb ötlet vagy javaslat, ezért megkérdezem a bizottság tagjait, hogy az írásban megküldött javaslatot elfogadják-e. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm szépen, ez elég egyértelmű.

Az államháztartásról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslathoz beérkezett módosító javaslatok megvitatása

Az 1. napirendi pontunk az államháztartásról szóló törvény módosításával kapcsolatos módosító javaslatok megvitatása, mint első helyen kijelölt bizottságnak kell foglalkoznunk ezzel. Itt van a kezemben az ajánlás, amelynek mindegyik pontjáról állást kell foglalnunk.

Az 1. pontban Göndör István, Tukacs István és dr. Józsa István képviselő úr bizonyos módosításokat tart szükségesnek, indokoltnak a törvényjavaslathoz. Megkérdezem Tukacs István urat, hogy kíván-e ehhez kommentárt fűzni. (Jelzésre.) Tessék parancsolni!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. A kommentárom az előttünk lévő Költségvetési Tanács érvkészetét fogja használni a módosító indítványok megindolására. Több módosító indítványt nyújtottunk be, ezek arra irányulnak, hogy visszaállítsuk azt az állapotot, amelyet két kezdeményező képviselőtársunk megváltoztatni kíván. A visszaállításnak az a tárgya, hogy a költségvetésnek egyrészt valóságos, másrészt szigorú szabályozást kell adni. Ezt garantálta eddig a költségvetési főösszeghez viszonyított kicsi eltéréssel benyújtandó pótköltségvetés, ezt garantálta az állami társaságok mérlegeredményének megjelenítése az adott költségvetésben, és így tovább. Úgy gondoljuk, hogy a két képviselőtársunk előttünk fekvő törvényjavaslata ezekkel a módosító indítványokkal megváltoztatható, mert javítani nincs szándékunkban. Azért nincs szándékunkban, mert ez a változás a költségvetésben sem átláthatóságot, sem pedig szigorot nem fog eredményezni. Azért is furcsállom egyébként a benyújtott javaslatot, mert azt hiszem, ebben a dologban négy évig, és emlékeznek rá a bizottság tagjai, legalábbis szigorú nyomás alatt volt az akkori kormányzat és az akkori költségvetési bizottság szocialista képviselőcsoportja. Köszönöm szépen, elnök úr, ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Itt van körünkben Bathó Ferenc helyettes államtitkár úr, akit köszöntök a bizottság nevében, mint régi ismerősünket, ismerősömet, egykori vitapartneremet. Most nem vitapartner vagyok, hanem ülésvezető. Megkérdezem Bathó Ferenc urat, hogy mi a véleménye az indítványról.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A kormány nem támogatja az indítvány elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Azért hadd kérdezzem meg, hogy ennél részletesebb szakmai indokot hallhatnánk-e. Ez egy szakmai bizottság, hadd értsük meg, hogy mi a probléma.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Természetesen, elnök úr. A következőket tudom elmondani. A két képviselő úr benyújtott törvénymódosítási javaslata

egy eljárási szabályt állít vissza két ponton. Az egyik pont az eljárás lényege. Előfordulhat olyan szituáció a választások évében, amikor a kormány nem ilyen gyorsan alakul meg, mert a választásokat a köztársasági elnök úr későbbi időpontra írja ki. Ezért amikor a parlament megalakul, nincs lehetősége rögtön arra a kormánynak, hogy a költségvetési irányelvekről tájékozódjon és tájékoztassa a parlamentet. Ezért a választások évében, négyévenként visszakerül az a szabály, a biztonság érdekében, hogy megalapozott, az új kormány a programja szerinti költségvetést tudjon benyújtani 2011-re.

Ez a szabály körülbelül 10 éve került be az államháztartási törvénybe éppen azért, mert az a szituáció állt elő, hogy az akkori Áht. szerint április 30-ig kellett a kormánynak elfogadni az irányelveket. Az előző kormány április 30-ig az irányelveket megtárgyalta, elfogadta, majd annak alapján kezdődött volna a költségvetési tervezés, a tervezési körirat elkészítése, az egész mechanizmus elindítása, a számolás, a makropálya kialakítása, amiből a költségvetési számok, mind a bevételi, mind a kiadási lehetőségek következnek. Azzal találta magát szembe az akkori kormányzat, hogy gyakorlatilag nem volt mozgástere a saját politikai akaratának végrehajtására a költségvetésben. Ha feltesszük azt a kérdést, hogy mit is szolgál a mindenkori költségvetési törvény, akkor az a válasz, hogy az egy eszköz a kormányok kezében arra, hogy politikai céljaikat végre tudják hajtani. Semmi más. Tehát ez nem cél, ez egy eszközzrendszer. Ezért az eljárási szabályt úgy kell kialakítani, hogy ezzel az eszközzel a mindenkori kormányok élni tudjanak. Ezért szükségeltetik a kormány véleménye szerint, hogy a választások évében 30 nappal később kerüljön a költségvetési törvény benyújtásra.

A második felvetéssel kapcsolatban. A pótköltségvetési szabályt legutoljára Szabó Iván miniszter úr idején alkalmazták, akkor nyújtott be a pénzügyminiszter pótköltségvetést. Akkor ez egy bevett gyakorlat volt, és képes is volt az akkori parlament ezeket a pótköltségvetési javaslatokat megtárgyalni. De azóta jelentős változás történt a Házszabályban, hiszen ott, amit önök sokkal jobban ismernek, mint én, benne van az a paragrafus, hogy a költségvetés tárgyalására külön szabályok vonatkoznak. Ezek a külön szabályok, hogy például nem lehet sürgősséggel tárgyalni, satöbbi, satöbbi, nem akarom felsorolni, vonatkoznak a pótköltségvetés benyújtására is. Tehát egy pótköltségvetés megtárgyalási ideje semmiben nem különbözik a költségvetési törvényétől. Tessenek elképzelni azt a szituációt, amit a jelenlegi szabály ír elő, hogy pótköltségvetést köteles a kormány benyújtani abban az esetben, ha a GDP 0,2-ával eltér az elsődleges egyenleg. Ráadásul nem is a hiány, hanem az államadósság rendszereitől megtisztított elsődleges egyenleg. Az államháztartási törvény előírja, hogy elsődleges többletet lehet benyújtani, ami nagyon fontos szabály, mert ez gátja a további eladósodásnak.

Ez azt jelentené, hogy ha adott szituációban véletlenül megjavulna az ország finanszírozási lehetősége, a kamatkiadásokra, mondjuk 50 milliárd forinttal kevesebbet kellene költeni, most szakmai érveket mondok, már pótköltségvetést kellene benyújtani. És ez nagyon gyakran előfordulhat, hiszen jó monetáris politikával a hozamok lecsökkenhetnek annyira, hogy lesz egy 50 milliárdos kamatmegtakarítás. A mostani költségvetésben is azzal számolunk, hogy egy 20 milliárdos kamatmegtakarítás be fog következni az év végén. De tételezzük fel, hogy ez 50 milliárd lesz. Az államháztartásban semmi nem történik, csak a kamat megváltozik, és az elsődleges egyenlegbe a kamatkiadások nem számítanak bele, tehát a kamatmegtakarítások az egyenleget javítanak. Ha ez bekövetkezne, a 3 százalékos hiány automatikusan 2,8 százalékra állna be, és a 0,2 százalékot nem lehetne elkölteni. Ha véletlenül a kormányzat olyan célt hozna be a rendszerbe, amire ebből a kamatmegtakarításból akar felhasználni, rögtön pótköltségvetéssel tudná csak ezt megtenni.

Ez a szituáció bekövetkezik, mondjuk szeptemberben, amikor önök tárgyalják a zárszámadást – ezt augusztus 31-én benyújtja a kormány, eddig mindig benyújtotta, remélem, most is így lesz –, miközben semmi nem történt, csak a kormányzat normális, ügyes, jó gazdaságpolitikát egy jó monetáris politikával vegyített, és sikerült a kamatkiadásoknál

megtakarítani 50 milliárdot, majd benyújtja a pótköltségvetést. Ezért ez az eljárási szabály ebből a szempontból túlságosan merev. Mert szeptemberben elkezdjük tárgyalni a pótköltségvetést, amit majd utolér a normál költségvetés, hiszen azt sem engedjük tovább, hiszen ugyanúgy szeptember 30-ai határidőt határoz meg az előzőt államháztartási törvény.

A harmadik, és nem akarom húzni a tisztelt bizottság idejét, az állami vállalatok ügye. Mi történik itt? Az az indok, hogy a transzparenciának vége. Ha önök kinyitják a mindenkori zárszámadásokat, az előző kormányok is, és bízom benne, hogy ez a kormány is, az összes vállalat pozícióját bemutatja a zárszámadásban. Elnök úr pontosan emlékezhet arra, hogy minden egyes zárszámadásban az állami vállalatok, cégek pozíciói, így vagy úgy, jól vagy rosszul, de szerepelnek a zárszámadásban. Ez a jövőben is így lesz.

Tessenek elképzelni, 100 állami cég van, ezekből egy sor olyan, amelyik jól gazdálkodik, egy sor kevésbé, ez most mindegy. Mikor derülnek ki a vállalatok nyereségpozíciói? Minden év május 31-ig tárjuk föl ezeket az ügyeket. Most tessenek elképzelni, hogy ezekben a szituációkban, mondok egy konkrét példát, de az alelnök úr már tegnap is említette: van egy olyan cég, amely 50 milliárd forintos tőkével rendelkezik, és 5 milliárddal véletlenül veszteséges lesz, mert olyan nemzetközi szituáció volt, akkor most ezt az 5 milliárdot elszámolom a hiányban? A hiányban természetesen akkor számolom el, ha ezt a céget a 43. fejezetben, ez a vagyonnefejezet, bármilyen intézkedéssel megtámogatja a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. Az már egy óriási transzparencia, hogy a vagyonról szóló részek bekerültek a költségvetési törvénybe. De ha nem támogatja meg, a cég tovább prosperál, az 5 milliárd forint nem befolyásolja az állam adósságát, hiszen nem adósságeneráló. Az államháztartási törvény szabályai szerint az államadósság csak a hiányon keresztül nőhet. Ha elszámolom ezt az 5 milliárdot, de nem számolom el adósságnak, akkor inkonzisztenciát állítok elő.

Még egyszer hangsúlyozom, ezek eljárási szabályok. Nem arról van szó, hogy mostanság valami történik, ami a transzparenciát veszélyezteti. Ezek olyan kérdések, amiket önöknek kell eldönteni. Ezek eljárási szabályok. Lehet másképpen is eljárni bizonyos ügyekben, hiszen meg lehet változtatni a Házzsabályt is azzal, hogy kiemelik onnan a pótköltségvetést, és annak külön szabályrendszere lesz. Mindent meg lehet változtatni. Még egyszer, a legfontosabb, amit hangsúlyozni szeretnék: ezek nem sértik a transzparenciát, ezeknek a módosításoknak semmi közük az átláthatósághoz. Ezek eljárási szabályok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, a részletes szakmai indoklását. Szekeres Imre képviselő úr.

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Tisztelt Bizottság! Akár el is fogadható lenne a két képviselő javaslata és a helyettes államtitkár úr indoklása, ha és amennyiben egy normális költségvetési és pénzügyi helyzet lenne Európában. De éppen az elmúlt néhány hét története mutatja, hogy elég érzékenyen reagálnak még szabályozási kérdésekre is a nemzetközi pénzvilágban, a piacokon és az Európai Unióban is. Úgyhogy már önmagában ezért is elfogadhatatlan ennek a három, úgynevezett eljárási szabálynak a megváltoztatása, mert ez így együtt, még egyszer mondom, akár rendkívül kedvezőtlen reakciókat is kiválthat. Ez az egyik, amiért javaslom a képviselőtársaim által benyújtott módosító javaslat támogatását.

Azonban van egy másik, érdemi indoklás is. Szeretném itt világossá tenni, hogy a mostani költségvetési tervezési mechanizmusban, aminek helyettes államtitkár úr talán a legjobb ismerője, nem merül fel az a probléma, hogy egy választási évben a kormány nulláról kezdve, csak saját politikai céljait követve határozza meg a következő év költségvetésének tervezését. Magyarországon, mint a többi európai uniós tagállamban, hároméves előrettekintés van, determinálva van a tárgyév utáni költségvetési év legfontosabb premissfeltétel-rendszere,

továbbá a ma érvényben lévő alkotmány április-májusra írja elő a parlamenti választásokat, ebből kifolyólag a kormányok megalakulásakor, júniusban vagy júliusban kellő idejük és módjuk van a költségvetési tervezés végigvitelére. Nem állja meg tehát a helyét az indoklás tartalmilag sem ebben az ügyben. Még egyszer mondom, akár vissza lehetne térni a régi rendszerhez, amikor egy más költségvetési tervezésben lehetőség volt erre a 30 napos csúsztatásra, de a mai költségvetési tervezési rendszerben egyrészt indokolatlan, másrészt akár veszélyes motívum is lehet.

Ugyanez igaz a pótköltségvetés készítésére is. Mert ha a folyamatosan romló vagy javuló tendenciákat, amiket év közben is lehet érzékelni, nem választjuk el a napi vagy havi ingadozási szituációktól, és ezeket egybemosva kezeljük, gyakorlatilag kivonjuk az Országgyűlés hatásköre alól ennek a folyamatnak az ellenőrzését, ez tartalmilag a mai költségvetési tervezési rendszerben teljesen elfogadhatatlan. Még egyszer mondom, egy más szituációban, más költségvetési tervezési rendszerben akár az a modell is követhető, de sem nem szükséges, sem nem lehetséges visszatérni erre a korábbi modellre. Csak utalni szeretnék rá, hogy a Fidesz – Magyar Polgári Szövetség és a KDNP egyhangúlag azon az állásponton volt, amit most mondok, egy évvel ezelőtt a parlamenti vitában. Elő kell venni a parlamenti jegyzőkönyvet.

Ugyanez igaz a harmadik kérdésre is, az állami vállalatok esetére. Hiszen nem az a kérdés, hogy a zárszámadás készítésekor, a mérlegadatok alapján, utólag szerepelnek-e a bekövetkezett folyamatok, ebben nincs vita, szerepelnek, hanem az a kérdés, hogy egy adott költségvetés tervezésekor, az egyenleg meghatározásakor figyelembe lesznek-e véve az akkor várhatóan becsült hiányok vagy többletek. Tehát nem visszamenőleges szabályozásról van szó akkor, amikor a költségvetés tervezésénél előre nézve, az egyenleg meghatározásához szükséges információként kezeli. Az ESA rendszerben egyébként a dolognak nincs jelentősége. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, ez is a költségvetési tervezés megalapozottságához járul hozzá. Ezért javaslom, hogy mind az MSZP-s, mind az LMP-s képviselőtársaink által beadott módosító javaslatokat támogassa a bizottság, mert ez a három így együtt akár rendkívül kedvezőtlen hatásokat is kiválthat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Hargitai János képviselő úr következik.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nyilvánvalóan ezeket a rendkívül kedvezőtlen hatásokat nem szeretnénk előidézni, sőt, ezeket elkerülni szeretnénk. Azt gondolom, hogy ezek az eljárási módosítások nem is fognak elindítani egy ilyen folyamatot. Szekeres képviselő úrnak mondom, attól, hogy három évre meghatározzuk a költségvetés számaint, egy választás után egy új kormányának lehetősége kell hogy legyen arra, ezért kap mandátumot, hogy mindent újra gondoljon. Ehhez idő kell. Egy dolgot kell nekünk mérlegelni, hogy ezt a viszonylag kevesebb időt, ami ilyenkor rendelkezésre áll egy választási évben, hogyan osztjuk meg a kormány és a parlament között, mert a költségvetés joga a parlamenté. Mi ezekkel a számokkal próbáltunk jó értelemben véve ügyeskedni, meghatározni azt, hogy a kormánynak megalapozott javaslata legyen. Ha nem így járnánk el, akkor a parlamenti vita lenne sokkal nehezkesebb, és ezeket az időhatárokat láttuk ilyen szempontból alkalmasnak. Ez lehetne mérlegelési kérdés a parlament nézőpontjából, hogy hol húzzuk meg az időhatárt.

Ami a Házsabályt illeti, amire helyettes államtitkár úr utalt, a jelenlegi Házsabály keretei között, amelyek kötnek bennünket, kellene tárgyalnunk pótköltségvetést, illetve költségvetési kérdéseket. Tervbe vettük egyébként a Házsabály átalakítását, és ha ezt megtesszük, akkor nyilvánvalóan ott figyelemmel lehetünk a költségvetésre vonatkozó speciális szabályokra. Egyelőre a jelenlegi Házsabály adta mozgástér miatt ezeket a szabályozásokat oldanunk kell, egyébként nem lehetne betartani a jogszabályt.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Seszták Oszkár képviselő úr jelentkezett.

SESZTÁK OSZKÁR (KDNP): Költői lesz a kérdés, és nem is kell megnyugtatnia Szekeres úrnak: de ugye ön nem a piacokat képviseli a bizottsági ülésen, és nem fordulhat elő még egyszer az a helyzet, amikor az állítólagos válsághelyzetben mindent elkövettek, akár bizottsági meghallgatás kezdeményezéséig elmenve, hogy a piacok figyelmét felhívják erre az állítólagos helyzetre? Nem is kell megnyugtatnia, tudom, nem a piacokat képviseli a bizottsági ülésen, tehát ilyen értelemben ez költői kérdés volt.

Egyebekben az a véleményem az ügyről, ahogy tegnap a vitában is kifejtettem, a bizottsági ülésen is, hogy olyanfajta, a piacok megnyugtatását célzó túlkompenzálás volt ez a 2008-a szabályozás, ami az akkori költségvetési válsághelyzetre reagált.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Arnóth Sándor képviselő úr!

ARNÓTH SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Ha egy kicsit visszább tekintünk a történelemben, akkor talán nem tanulságok nélkül való, ha felidézzük, hogyan is született meg ez a szabályozás. Talán emlékeznek rá mélyen tisztelt képviselőtársaim, hogy a költségvetési szezonban, amikor a viták zajlottak, havonta kellett újabb költségvetési koncepciókat betervezni. Talán emlékeznek rá azok a kollégáim, akik önkormányzati költségvetést próbáltak összeállítani, hogy gyakorlatilag havonta minden munkát ki kellett dobni, hiszen ahogy alakult a parlamenti költségvetési koncepció, úgy kellett átdolgozni mindent, szinte a nulláról kezdve. Ha felidézzük azt a kapkodást, ami az elmúlt év végén, a költségvetési szezonban volt, abban sok mindent észre tudok venni, csak azt a bizonyos hároméves előre tervezést nem. Ilyen módon ezt talán félre is lehet tenni, hiszen ezt maga a válság fújta el.

Magyarország nem olyan jelentős gazdasági tényező Európában, hogy markánsan három évre a piacokat, a gazdasági fejlődés európai irányait befolyásolni tudja. Tehát nekünk ez nem lehet pillanatnyilag eszközrendszerünk. Válság van, nekünk erre rugalmasan válaszolnunk kell. Ilyen módon ezek a módosító javaslatok nem alkalmasak arra, hogy a kormány meg tudja tenni a megfelelő lépéseket, nem beszélve arról, hogy ha ezeket elfogadjuk, akkor béklyókat teszünk saját mozgásunkra, ami semmiképpen sem támasztja alá azt a koncepciót, hogy kibontakozzunk ebből a szociálliberális gazdálkodásból fakadó gazdasági válsághelyzetből. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az első körben hadd szóljon mindenki, utána természetesen a második körben is lehet. Balla György következik.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Először is, talán azzal kezdeném, hogy akinek volt füle a hallásra, és valójában szakmai érveket keresett, az helyettes államtitkár úr magyarázatát világosan értette. Még egyszer mondom, akinek volt füle a halláshoz. És nem kötözködni akarok.

A másik megjegyzésem, hogy egy dologban biztosan egyetértünk Szekeres képviselő úrral: a magyar költségvetés helyzete erősen determinált. De nem azért determinált, amit ön mondott, képviselő úr, hanem azért, mert egy olyan romhalmazt hagytak ránk, amiben az új kormány mozgástere meglehetősen csekély. Éppen ezért nem kéne további determinálásokkal elvonni a lehetőséget egy kormánytól, amelyik arra kapott felhatalmazást, hogy homlokegyenest mást tegyen, mint ami eddig volt. Ez a törvényjavaslat, és nem a módosító javaslat, amit az ön képviselőtársa nyújtott be, pontosan ezt a célt szolgálja. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez eljárási, technikai jellegű javaslat.

És, képviselő úr, ha megengedi, azt gondolom, mindenki szívesen fogad el tanácsot transzparencia, átláthatóság, ellenőrzés ügyben. Még azt sem állítom, hogy nem szorulunk rá. De engedtesék meg, hogy azt mondjam, nem feltétlenül attól a volt honvédelmi minisztertől, aki a saját minisztériumában olyan transzparenciát, olyan átláthatóságot, olyan ellenőrzést vezetett be, hogy négy év alatt gyakorlatilag ellopták alóla a minisztériumot. Köszönöm szépen. *(Fideszes képviselők közbeszólnak: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ki kíván még az első körben szólni? Herman képviselő úr, parancsoljon!

HERMAN ISTVÁN ERVIN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Élek a gyanúperrel, hogy nem az újdonság erejével hat a tisztelt bizottságra az a megállapításom, hogy az élet írja a forgatókönyvet, és nekünk ehhez az élethez kell alkalmazkodnunk. Minden nap egy új kihívás, és ehhez kell nekünk alkalmazkodnunk. A brontosaurusok még a mai napig is élnek, ha a megváltozott körülményekhez tudtak volna alkalmazkodni, de nem tudtak, ezért kipusztultak. Mi nem kívánunk erre a sorsra jutni, éppen ezért ez az előterjesztés pontosan azt célozza, hogy a mozgástér szabadabb legyen, és a megváltozott körülményekhez alkalmazkodni tudjunk. Ezért tudom támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Szekeres Imre képviselő úrnak.

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyjából ezt vártam, önöket ismerve. Csak hát ez sehová nem vezet. Seszták képviselő úrnak szeretném mondani, hogy ez egy eléggé megalapozatlan költői kérdés volt. Pont fordítva van, amikor egy képviselő felhívja a figyelmet a veszélyekre, akkor nem a veszélyeket idézi elő. Bár igaz lenne az, hogy ennek nincs semmilyen következménye, az lenne a jó Magyarországnak, de a költői kérdésben rejelő utalást a leghatározottabban visszautasítom, és primitívnek tartom.

A második megjegyzésem. Mind a három ügyben nem csupán eljárásjogi kérdéstről van szó, ezt szeretném hangsúlyozni. És a Fidesz képviselői követelésére és egyhangú támogatásával alakultak ki ezek a szabályok másfél évvel ezelőtt, amelyeket önök most módosítani akarnak. Emlékszem a parlamenti vitára, mind a három kérdésben akkor született a szigorításról döntés. Ha lényegesen megváltozott a helyzet azóta, akkor lehet változtatni, de úgy látom, hogy a helyzet lényegesen nem változott.

A harmadik megjegyzésem. A hároméves tervezés és az előtekintés nem szubjektív szándék kérdése. Magyarország tagja az Európai Uniónak, és bizonyos szabályok ránk is vonatkoznak, a saját érdekünkben. Elhiszem, hogy önök ettől el akarnak tekinteni, de akkor előre szólok, nem fog menni. Hároméves tervezést kell csinálni, be kell tartani a költségvetési tervezés szabályait, sőt, talán olvasták az újságokban, ezek most szigorodni is fognak a következő egy-két éven belül.

A következő megjegyzés Balla képviselő úrnak a honvédelmi miniszterségről: legyen szíves mind a négy zárszámadást tanulmányozza át! A legpéldásabban gazdálkodó minisztérium a Honvédelmi Minisztérium volt, és egy vesztegetési ügyet, amely nem a minisztérium költségvetésére vonatkozott, ez a minisztérium tárt fel és indított el a törvényes felszámolás útján. Ezt vállalni fogom a későbbiekben is, bízom benne, hogy önök is, ha hasonló esetben botlanak, hasonló módon fognak eljárni, a törvénynek és az erkölcsi szabályoknak megfelelően megindítják az eljárásokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadd javasoljam, hogy ezt a fajta kitérőt talán zárjuk le. Hiszen van ennek a bizottságnak egy nemrég megalakított albizottsága, amelyik ilyen

természetű kérdésekkel foglalkozhat. Úgyhogy azt javaslom, a polémiának ezt a részét talán ne folytassuk itt. Arnóth Sándor úr következik.

ARNÓTH SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Szekeres képviselő úr jelezte ezt a hároméves tervezést, akkor maradjunk még itt néhány pillanatra, mivel Európában ma senki sem tudja, hogy mi lesz, nem három év, három nap múlva sem. Ha csak a tegnapi este tévéhíradókat nézték, látták, hogy Romániában milyen helyzet van. Itt mindent lehet mondani, csak azt nem, hogy bárki tudja az Európai Unióban, hogy három hét múlva mi lesz. Azt mondom, hogy ebbe most nem kéne kapaszkodni, mert nem így működik a világ. Az én alapállásom erre utal, hogy most senki sem tudja, hogy merre haladunk, lesz-e bankadó, nem lesz bankadó, és így tovább. De ezt tegyük is félre, mert nem a tárgyhoz tartozik.

Amit viszont szeretnék itt elmondani a régi munkatársi kapcsolatra való tekintettel is. Nem attól lett vége a kőkorszaknak, hogy a kő elfogyott. Értsük meg! Ha mi abba az irányba haladunk, amit önök próbáltak az elmúlt 8 évben tenni, akkor ebből csak annak a folytatása következik. Értsék meg, ezt nem lehet így tovább csinálni. Tőlünk nem azt várják, hogy az önök iskolájának megfelelően tovább vigyük ezt a rendszert, mert az működésképtelen, önök is tudják. Önök is tudják, hiszen nem ment tovább. Azt kell tenni, amit mi próbálunk. Biztos, hogy van más módszer is, de itt az a helyzet, hogy nem a régebbi, jól bevált, működő szisztémát hasonlítjuk össze egy talán nehezebben kibontakozó újjal. A fenét! Egy teljesen lepusztult, lepukkant gondolkodási és finanszírozási módot próbálunk egy másikra lecserélni. Tehát nem a jót a rosszal hasonlítjuk össze, hanem egy nagyon rosszat, egy működésképtelent próbálunk egy másik, működőképes irányba eltéríteni. Ez itt a minőségbeli különbség kettőnk között. Itt van a vita közöttünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Seszták Oszkár képviselő úr!

SESZTÁK OSZKÁR (KDNP): Szekeres úr parlamenti tapasztalataival összefüggésben azért konzisztensebb érvelést vártam volna. Az egy alapszervezeti gyűlésen elmegy, amit mondott, de az, hogy éppen képviselőtársaink két héttel ezelőtt felhívták a veszélyekre a figyelmet, és ezzel állítólag ők idézték elő a piaci zavart, akkor döntsék el, hogy mivel érvelnek. Azt gondolom, érti, miről beszélek? *(Jelzésre.)* Nem? Kósa Lajos idézett elő állítólag piaci zavart azért, mert felhívta a figyelmet a veszélyekre. Ön most állítólagos veszélyekről beszél, és azt mondja, hogy ön ezzel nem idézhet elő piaci zavart. Döntse el, kedves képviselőtársam, hogy melyik logikában fogalmazza meg az észrevételeit!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tukacs István képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Ha megengedné, akkor szeretnék a módosító indítványok tartalmára visszatérni, mert sem költségvetési filozófiáról, sem pénzügyi működésről nem tudunk most behatóan értekezni azért, mert nem ez a tárgya módosító indítványoknak. Nem a kioktatás szándékával mondom ezt, félre ne értsék a kedves bizottsági tagok.

Két momentumot szeretnék megemlíteni a módosító indítványok támogatása mellett. Egy. Ezek a szabályok, amelyeket most a két képviselőtársunk javaslata bontani akar, másfél évesek, és éppen azért kerültek nagy támogatottsággal elfogadásra, hogy egy válság közepette a költségvetésnek legyenek szigorú működési szabályai. Ezt akkor kívánták tőlünk. A másik nagyon fontos kérdés, legalábbis én annak tartom, hogy mi változott. A körülmények lényegesen nem változtak meg körülöttünk. Az változott, hogy új kormány van. Ha ezt tekintjük annak a körülménynek, ami okot ad arra, hogy ezeken a szigorú szabályokon változtassunk, akkor ezt szakmai értelemben nem tartom érvnek. Politikai értelemben persze a

befutók tarthatják annak. Ha ez az oka, hogy kormányon kívül szigorú szabályok kívánatosak, kormányon pedig nem, akkor ez egy egyszerű történet, ezt akár még tudomásul is tudjuk venni. Támogatni persze nem fogjuk. De a szakmai érveket, és pláne azt, hogy ezek apró technikai módosítások, nem tartom elfogadhatónak, mert úgy érzem, hogy tartalmi értelemben is van súlyuk. Tehát fenntartanánk ezeket a módosítókat, elnök úr, és szeretnénk támogatni majd a szavazásnál mindazokat, amelyek arra irányulnak, hogy visszaállítsák a másfél évvel ezelőtt elért állapotot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Balla György képviselő úr!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Megértettem az ön szavait és intelmeit, éppen ezért összesen egyetlenegy mondattal szeretnék reagálni mindarra, amit Szekeres képviselő úr mondott. Képviselő úr, készséggel elfogadom az ön állítását, elhiszem önnek, hogy a Bajnai-Gyurcsány korszakban az ön minisztériuma volt a legjobban működő minisztérium. Csak azt kell mondjam, hogy ha ez azt jelenti, hogy valamelyik minisztériumba vagy háttérintézményébe napi rendszerességgel jár a rabszállító, akkor elég nagy a baj. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hargitai János képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor, amikor azt mondtam, hogy a hároméves költségvetési tervezés, ami persze az Európai Unióval egyeztetett, nem akadályozhat meg egy új kormányt abban, hogy az előző kormány által képviselt gondolkodást újragondolja, nem azt mondtam, hogy fel fogjuk rúgni a hároméves költségvetési tervezést. Nyilván nem tennénk ilyet, nem is érdekünk. Azt is tudja az új magyar kormány, hogy a gazdaságpolitikák összehangolása tekintetében, és ez nyilvánvalóan a költségvetéseket jelenti, szigorodás várható az Európai Unióban. Ráadásul az új magyar kormány az utolsó Európa tanácsi egyeztetésen éppen azt fejtette ki, hogy ez érdekében is áll. Tehát semmi olyasmit nem akarunk tenni, ami szembe menne az európai folyamatokkal, ami bizonytalanságokat idézhet elő a piacon.

Mindössze az általunk eljárásinak mondott kérdésekre hozott helyettes államtitkár úr példákat, hogy miért tartjuk rossznak azt a szabályozást, ami a GDP 0,2 százalékához és az elsődleges egyenleghez köti a pótköltségvetés benyújtásának szabályait. Tarthatatlan, és a jelenlegi házszabályi szabályok mellett végig sem tudnánk vinni az egészet. Ezért akarjuk oldani addig, ameddig más Házszabálya nem lesz a Háznak a működésre.

Szekeres képviselő úrnak azokat az aggodalmait, hogy egy-egy képviselő mondatai vagy akár a költségvetési bizottság álláspontja veszélyeket okozhat a piacok tekintetében, osztom. Ezért fogalmazunk felelősen. Nem akarunk felrúgni semmit, csak egy példát mondok, nem kérdőjelezzük meg azt az államháztartási hiányt, amit önök célul tűztek ki, én úgy fogalmazok, amit megörököltünk. Mi együtt élünk ezzel a hiánnyal, sőt, jövőre csökkenteni akarjuk ezt a hiányt. Tudomásul vesszük az európai realitásokat, nem kérdőjelezzük meg ezeket. De adják már meg nekünk azt a mozgási lehetőséget, hogy a Házszabályt és az államháztartási törvényt betartva tudjunk kormányozni, mert most erre lehetőség sincs. Ezért jönnek be ezek a szabályok.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még valakinek mondanivalója? Van. Veres János úr, mint új képviselő köztünk. Parancsoljon!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Hargitai képviselő úr hozzászólásához csak annyit tennék hozzá, hogy ha eddig nem voltak

szemérmesek a kétharmados többségükkel módosítani az alkotmányt, kétharmados törvényeket, akkor az nem jó érv, hogy a Házsabály mit tesz, és mit nem tesz lehetővé számukra. Ha megnézzük, a Költségvetési Tanács írásában pontosan szerepel, hogy ha ez gondot jelent, akkor a Házsabály módosításával teremtsen meg az Országgyűlés annak feltételét, hogy a választás évében is elfogadható... *(Dr. Hargitai János közbeszól.)* Rendben van, de akkor ez nem jó érv, azt tudom csak mondani. Ez nem jó érv. Ahhoz nem kell módosítani azokat a szabályokat, amelyeket most a képviselő urak módosítani kívánnak, hiszen a Házsabály minden további nélkül módosítható, még ha nehézkesnek tűnik is.

Azért nézzünk szembe a valósággal, miről is szól a történet. Mert úgy látom, a képviselők hajlamosak elfeledkezni másfél évvel ezelőtti történésekről. Másfél évvel ezelőtt egy nagyon hosszú, 20 egyeztetéses szakmai vita eredményeképpen elkészült egy törvényjavaslat, amit támogattott a Fidesz. Az egyeztetések során a Fidesz részéről az egyeztetésekben résztvevők ezekben a kérdésekben sokáig nem nyilvánítottak véleményt, majd a szigorítás érdekében megteendő intézkedések ügyében a véleményeltérést mondta be Tállai András az utolsó tárgyalás során. A költségvetési felelősségről szóló elnevezést kapta ez a törvény annak idején. Ez megosztotta a szakmai közvéleményt is, a Pénzügyminisztériumon belüli szakmai vélemények is eltérőek voltak ebben a kérdésben. Helyettes államtitkár úr egy álláspontot képviselt, más munkatársak más álláspontot képviseltek. Azok közül a munkatársak közül van olyan, aki ma már nem a Pénzügyminisztériumnak, hanem éppen a Költségvetési Tanácsnak dolgozik, ha szabad erre utalnom, és nagy valószínűséggel ezek az eltérő álláspontok most így is megjelennek.

Ennek a törvényjavaslatnak az olvasása kapcsán azt látjuk, hogy semmi más nem történik, mint hogy az akkori törvénymódosítás tartalmát vissza kívánják alakítani bizonyos pontokon a mostani törvényalkotók. Ha komolyan vettük azt, amit annak idején mondtunk, hogy Magyarországnak nemcsak a számok bővületét kell elfogadnia, hanem olyan transzparenciaszabály-módosításokra is szükség van, amelyek mind belföldön, mind külföldön, a szakmai közvélemény számára elfogadhatóan azt is láttatják, hogy a magyarok komolyan gondolják azt, hogy átlátható, transzparens gazdálkodás mellett tartható az alacsony hiánycél, akkor ezeket a szabályokat, amelyeket egyébként a nemzetközi szakmai közvélemény és a hazai szakmai közvélemény többsége elfogadott, fenn kell tartani. És érdemes is fönntartani. Tény és való, hogy a másfél évvel ezelőtt hozott szabály egy szigorúbb feltételrendszert ír elő a korábbihoz képest. Önök voltak azok egyébként ellenzékből, akik engem is kritizáltak, az akkori kormánytöbbséget is kritizálták azért, hogy az önök által most visszahozni kívánt szabályozás miatti pótköltségvetés-készítési kötelezettség lényegében csak nagyon extrém esetben lép föl. Ez volt akkor a fideszes kritikák mondanivalója, sokkal hosszabban kifejtve.

Ha egyetértés van közöttünk abban, hogy ez egy megalapozott kritika volt az önök részéről, akkor most miért akarják ugyanolyanra formálni a továbbiakban az Áht. szabályozását? Vagy akkor nem kellett volna komolyan venni azt a kritikát? Szóval, azért ez egy Janus arcú viselkedés. Vissza akarják formálni arra a szabályrendszerre, amelyet minden évben kritizáltak, hozzá kell tennem. Amikor Áht.-módosítás ebben a témában lezajlott, minden évben kritizáltak. Úgyhogy azt tudom mondani, lehet ilyen módon is jó gazdálkodást folytatni, és lehet olyan módon is jó gazdálkodást is folytatni. Ami miatt ez most rossz, és az üzenete mindenképpen rossz, az az, hogy akkor elléptünk egy irányba, hoztunk egy szigorú szabályrendszert, amit a mostani módosítás mindenképpen felpuhít. Ha azok a szakértők, akik annak idején ezt értékelték, minősítették, majd rá fognak tekinteni, hogy mit is változtatnak a magyarok, akkor nyilván azt fogják mondani, hogy a magyarok nem előrefelé léptek ebben a kérdéskörben, hanem hátrafelé. Miközben, Hargitai úr mondja, a magyar kormány képviselője a tanácsulésen azt mondta, hogy Magyarország érdekelt ebben. Ha Magyarország érdekelt ebben, akkor nem ezt a lépést kell megtenni. *(Dr. Hargitai Jánoshoz.)*

János, azt kell mondjam, ez sajnos valóságosan így van, ugyanis nem a számok az izgalmasak. Az irány és az üzenet az izgalmas ebben a kérdésben. Még egyszer mondom, felőlem lehetne ilyen számok mellett is gazdálkodni felelősen, minden további nélkül, megengedem. A lehetőség benne van. Azonban az üzenete ennek a módosításnak mindenképpen az, hogy nem akarja azt az irányt konzekvensen tovább vinni. *(Dr. Hargitai János közbeszól.)* János, akkor nincs ilyen javaslat, vagy nem támogatja ezt a javaslatot a kormány, ha nem akarja. Az a baj, hogy amit kijelentesz, azzal ellentétes a javaslat tartalma. Ráadásul az egy kicsit kellemetlen a mostani kormánytöbbségnek, a Fidesznek és a KDNP-nek, hogy azóta van egy intézmény Magyarországon, amit Költségvetési Tanácsnak hívnak.

Ez az intézmény azért lett létrehozva annak idején, hogy véleményt mondjon ilyen jellegű, úgy mondom, hogy szabályrendszerű módosításokról, nemcsak számszerű adatokról. Ez a vélemény ismert számunkra, ez a vélemény szerintem intó jel ahhoz, hogy nem szabad ezt az indítványt így elfogadni, ahogy benyújtásra került. Meggyőződésem szerint érdemes végiggondolni a Költségvetési Tanács véleményének figyelembevételével ezt a javaslatot, és az lenne a leghelyesebb, ha a benyújtó képviselők visszavonnák javaslatukat, vagy a benyújtott módosító indítványok közül azok elfogadásra kerülnének, amelyek ezt a fajta irányt mindenképpen megváltoztatják, azaz szükségtelenné teszik a visszafordulást. Ha tehát komolyan gondolja a kormánytöbbség, hogy a felelős költségvetési gazdálkodás irányába lép, akkor ilyen indítványt nem szabad se beterjeszteni, se elfogadni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm én is. Vágó Gábor képviselő úr következik.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni. Az elmúlt háromnegyed órában ugyanazokat az álláspontokat hallhattuk, mint amelyek az elmúlt 8 évben álltak a viták középpontjában. Most mintha megfordultak volna az álláspontok, amit eddig az MSZP mondott, azt a Fidesz mondja, amit a Fidesz mondott, azt az MSZP mondja. Mi tényleg érdemi lépéseket szeretnénk. Sajnos, úgy látjuk, hogy vannak problémák ezzel a törvényjavaslattal, be is nyújtottunk módosító javaslatokat, amelyek akár kompromisszumos megoldást is jelenthetnek. Tényleg arról van szó, hogy kell az átláthatóság, és kell a költségvetési fegyelem. Sajnos, az elmúlt hetek törvénykezésében nem láttuk ezt a két alapvető értéket. Reméljük, hogy a mostani módosítással megmaradnak ezek a törvények.

De egy kicsit álszentnek tartom az MSZP érvelését, amikor ők maguk sem alkalmazták magukra ezeket a törvényeket, hanem direkt úgy hozták meg, hogy majd a Fidesz-kormányt jól sarokba szorítjuk, kiváltképpen az állami vállalatok gazdálkodásáról szóló tétellel. Arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy tényleg menjünk előre, és szakmai dolgokról vitatkozzunk, ne az elmúlt 8 év sérelmeit vágjuk egymás fejéhez, mert akkor az ország nem fog kijönni a kátyúból, ha mindig csak hátrafelé nézünk. Nézzünk előre! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm én is. Következik Lenhardt Balázs képviselő úr.

DR. LENHARDT BALÁZS (Jobbik): A Költségvetési Tanács adott számunkra egy nagyon korrekt szakmai elemzést, aminek az a fő következtetése, hogy az állami vállalatok pénzügyi mérlegét nem lehet nem figyelmen kívül hagyni a költségvetés fő számainak meghatározásakor. Most a kormánytöbbség megpróbálja azt, amit megpróbált korábban az MSZP, aztán mégis visszalépett tőle. A Jobbik álláspontja szerint ez ugyanolyan trükközés a költségvetési számokkal és a gazdasági helyzettel, mint amit Veres János és Gyurcsány Ferenc tett a 2006-os választások előtt, és amit önök is, teljesen jogosan, elítéltek akkor, és elfogadhatatlannak tartottak. Azt kérem, hogy ha valóban egy új kormányzati struktúrát, egy új, forradalmi rendszert akarnak képviselni, akkor ne próbáljanak ugyanabba a zsákutcába

belemenni, hogy trükkök százaival kozmetikázzák és teszik elfogadhatóvá a számokat a világot irányító gazdasági háttérhatalom képviselői felé, mint a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap, hogy aztán az ő áldásukkal itt el lehessen lavírozgatni.

Igenis, a forradalomhoz paradigmaváltásra lenne szükség ilyen területen is, és nem mindig ugyanazokat a trükköket és módszereket kellene, ide-oda pingpongozva egymással, végigjátszani. Legyen önökben bátorság, hogy meghallva az idők szavát, igenis egy tisztább, átláthatóbb, őszintébb és egyenesebb költségvetési politika felé mozdulnak még akkor is, ha nyilvánvalóan tisztában vagyunk vele, hogy ez bizonyos kényelmetlenségekkel jár az erős nemzetközi nyomásgyakorlás miatt. De mi azt gondoljuk, hogy Magyarország felelős kormányának a magyar nemzet és a magyar emberek érdekeit kell elsősorban szem előtt tartaniuk, nem pedig a tőke itteni képviselőinek véleményét és az általuk kifejtett nemzetközi nyomást. Köszönöm

ELNÖK: Köszönöm. Boldvai László úr következik.

BOLDVAI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Néhány rövid megjegyzésem lenne a vitához. Érdeklődéssel hallgattam a jelenlegi kormánypárti képviselők érvelését. Azt gondolom, hogy vannak olyan témák, területek, amelyek adott esetben teljesen tisztán és világosan mutatják, hogy valóban az üléspont határozza meg a nézőpontjukat. Ezzel a törvényjavaslattal az a probléma, hogy bizonyos esetekben található olyan felületet, ahol a korábbi időszakban nem volt világos a Fidesz álláspontja, és ma minden további nélkül mondhatják hatalomból, hogy nekik van igazuk, és a kétharmaddal ezt el kívánják dönteni. Vágó képviselőtársam figyelmébe ajánlanám, mert valóban, nagyon kevés olyan törvényjavaslatot lehet említeni az elmúlt 8-10 évből, amelyben az akkori kormánypárt és ellenzék egyetértett, de ezen módosítás azon kevesek közé tartozik, amelyet a kormánypárt az akkori ellenzékkel közösen szavazott meg. Zárójelben: borzasztóan nehéz lett volna olyan törvényt elfogadni, ami visszamenőlegesen a további folyamatokra mond ki bármilyen szigorítást. Értelemszerűen egy ilyen típusú törvény elfogadása mindig a jövőre, a következő költségvetésekre vonatkozik.

Ennek következtében ez a felület, amiről vitatkozunk, valóban azt jelzi, hogy a Fidesz akkori álláspontja a mai üléspontjának megfelelő módon változik, mert azt gondolják, hogy persze akkor azt a szigorítást el kellett fogadni, támogatni kellett, sőt, adott esetben verni kellett a kormánypártokat, most, amikor ők kerültek ebbe a helyzetbe, ezen lehet minden további nélkül lazítani. Én is azt mondanám, Hargitai képviselőtársam hozzászólását figyelve, hogy ha és amennyiben elfogadva és megértve, támogatható módon fogalmazta meg a célkitűzéseket mind a költségvetési hiánnyal kapcsolatban, mind a realitások mentén, akkor azt nem értem, hogy miért kell hozzányúlni ehhez a szabályrendszerhez. Ha ez a céljuk, akkor ezzel a szabályrendszerrel ez minden további nélkül érvelhető, betartható és nyomon követhető.

Még egy zárójeles megjegyzésem lenne. Abban reménykedem, mondom ezt a kormánypárti képviselőknél, hogy a Költségvetési Tanács mostani szakmai véleményének megfogalmazása nem fogja azt okozni, hogy a későbbiekben javaslatot tesznek a Költségvetési Tanács, mint korábban újonnan létrehozott szervezet, megszüntetésére. Tényleg azt gondolom, hogy ami látszik az önök politizálásából, a hatalmi ellensúlyok-fékek kiiktatása, az önöktől, a kormányhatalomtól független szervezetek megszüntetése vagy bekebelezése, ebben a költségvetési szegmensben borzasztóan fontos az, hogy például a Költségvetési Tanács intézménye a későbbiekben is működőképes legyen, még akkor is, ha most kormánypárti képviselőkként adott esetben önöknek nem kedvező szakmai álláspontot fogalmaz meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szekeres Imre képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Két ügyben szeretnék még véleményt nyilvánítani. Az egyik az, amit Hargitai és Veres képviselő úr is érintett. Szeretném világossá tenni, hogy amennyiben olyan Házzsabály-módosítás került volna elénk, ami a pótköltségvetésnek azt a típusát teszi könnyebbé, amely nem a lényegi pénzügyi-gazdasági folyamatokat érinti, hanem például az ingadozásból eredő korrekciókat, azt az MSZP támogatná. Csak nem ez a javaslat került ide. A másik megjegyzésem Vágó képviselő úrnak szól. Nyilván kell még egy idő, amíg az összes visszamenőleges információt összeszedi, az állami vállalatok elszámolási rendjével kapcsolatban nem másfél éve szigorodott a törvény, hanem 2002-2003-ban, még László Csaba pénzügyministersége idején, az üvegzsébtörvény keretében. Pontosan az előző évek tapasztalatai alapján. Ez egy hosszabb folyamat, ami elindult és szigorodtak az ezzel kapcsolatos elszámolások.

ELNÖK: Vágó Gábor!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Legjobb tudomásom szerint az előző költségvetésnél, a Kóka János nevéhez fűződő odavissza-játék során mégis csak kiderültek ezek a számok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Javaslom, hogy a múlttal most már ne foglalkozunk sokat. Ha megengedik, itt, a vita végén még néhány gondolatot én is elmondanék, nem kiesve a levezető elnöki szerepemből. A három ominózus kérdéssel kapcsolatban az első probléma, és Hargitai úr itt utalt a költségvetési jogok értelmezésére, hogy a törvényhozói és a végrehajtó hatalmi ág hogyan osztja meg egymás között a hatásköröket. Az én személyes ízlésemnek ez a változtatás nem felel meg, de itt most nem az én ízlésemről van szó. Tudniillik itt akkora nagyságrendi ugrást enged meg a mozgásteret illetően a törvényjavaslat, megnéztem a számokat, a 2010-es kiadási főösszege az állami költségvetésnek 13 500 milliárd forint, ennek 5 százaléka több mint 650 milliárd forint ebben az esztendőben. Ez azért óriási nagy mozgástér, az én személyes ízlésemhez képest nagyon nagy.

És ahhoz képest is nagyon nagy, hogy a parlament az ellenőrzési jogát ilyen mértékben testálja a végrehajtó hatalomra. Ez politikai döntés, nem számolgatás kérdése, és úgy tűnik, hogy a mostani kormánypárti többség átengedi a kormánynak ezt a fajta mozgásteret, enyhít vagy lényegileg lemond a maga ellenőrzési jogköréről. Nem az ellenzéki pártok ellenőrzési jogköréről van szó, hanem az egész parlament ellenőrzési jogköréről, impliciten ellenzéki és kormánypárt együttesen. Tehát olyan politikai döntés van születőben, hogy a kormánypárti többség, miután bízik a saját kormányában, érhető módon, igen nagy mozgásteret ad neki a költségvetési politika végrehajtására. Ez az egyik megjegyzésem.

A másik, ami talán szakmailag izgalmasabb, bár nem biztos, hogy ebben a bizottságban kell ezt megvitatni, Bathó Ferenc úr is beszélt erről, hogy el kell dönteni előbb-utóbb a pénzügyi kormányzatnak azt, hogy az eredményszemléletű vagy pénzforgalmi szemléletű könyvvizetési beszámoló készítést preferálja az államháztartáson belül, mert ezeket a vitákat különben soha nem tudjuk lezárni. Nekem van egy írásbeli kérdésem a miniszter úrhoz, remélem, hogy hamarosan választ kapok rá. Azt kérdeztem meg tőle, hogy kíván-e foglalkozni legalább a pénzügyi kormányzat ezzel a kérdéssel, hogy az Európai Unió által már bevezetett könyvvizetési beszámoló készítésének szemléletét, illetve gyakorlatát meghonosítsa Magyarországon. Ezek a problémák, amelyek a költségvetési kiadások között a többségi tulajdonú állami társaságok támogatásaként megjelent összegekre vonatkoznak, meg a nem realizált számviteli eredményre, és így tovább, nem részletezem, szakmai kérdések. Ezek nem feltétlenül egy politikai testület elé valók, hanem a pénzügyi kormányzatnak kellene egy tisztességes állami számviteli törvényben ezeket előterjeszteni, arról vitát

folytatni, és utána eldönteni ezt a kérdést, hogy a Magyar Köztársaság államháztartása a jövőben hosszú távon melyik szemléletben, milyen könyvvézetési, beszámolóképzési technikával kíván működni. Ezt tartom a két legfontosabb problémának, az egyiket politikai szempontból, a másikat szakmai szempontból. Ami a határidőt illeti, a magam részéről ezeket az érveket, amiket Bathó úr elmondott, természetesen akceptálni tudom. Köszönöm, hogy meghallgatták a véleményemet.

Ezek után szavazunk. *(Dr. Veres János jelentkezik.)* Bocsánat, még van hozzászólás. *(Ékes József: Szavazzunk! – Derűltség.)* Még megadom a szót Veres János képviselő úrnak.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Már elnézést, de korábban jelentkeztem.

ELNÖK: Az én hibám, akkor elnézést kérek, most korrigálom a hibámat.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Amik itt elhangzanak érvként, picit problémásak, mert ahogy hallom, úgy tűnik, mintha most indulna el valamilyen folyamat. Benne vagyunk egy sok éve tartó átalakulási folyamatban. Ezek az állami vállalatokkal kapcsolatos tételek figyelembevételére vonatkozó kérdések az Európai Unióban is az elmúlt években folyamatosan változtak, sokszor események utáni döntések születtek. Jórészt az Eurostat álláspontja volt az, ami utólag meghatározta, hogy mit és hogyan kell követni. Nem mindig előre. Ugyanakkor, amikor az utolsó Áht.-módosítás ebben a témában megszületett, egyértelmű volt az, hogy az Európai Unió érvényes álláspontjával összhangban került a magyar törvénybe beírásra a megfelelő szabályozás. Éppen ezért úgy gondolom, hogy a mostani javaslat bizonyosan nincs összhangban ezzel az Eurostat által, adott esetben álláspontként megjelölt, ha nem is mindenki számára kötelezően előírt, mert nincs ilyen európai közös döntés, de mégis csak követett és elvárt gyakorlattal. Magyarul az elszámolástechnikának ez a része nem szabad választás kérdése.

Ebből az is következik, hogy ha a mostani, benyújtott javaslatot fogadja el az Országgyűlés, akkor bizonyosan egy olyan konfliktussal néz szembe, amely, ha máskor nem, az ilyen módon lezárt év értékelését követően néhány hónappal felszínre fog kerülni. Általában év közben nem szólnak bele, hanem amikor az évet értékelik, akkor szoktak ezek a kérdések felszínre kerülni. Azt gondolom, ezért is helytelen, és azért is konzekvens a Költségvetési Tanács ezzel foglalkozó javaslata, amit érdemes mindenképpen figyelembe venni a döntés meghozatalánál.

A másik megjegyzés, amit szerettem volna tenni, az az, hogy ha Lenhardt képviselő úrnak arra, amit itt mondott, van konkrét információja, akkor azt beszéljük meg. Én nem tudok olyanról, amiről ön nyilatkozott. Ráadásul több tételben van bírósági döntés is, az én igazamat alátámasztva. Ráadásul Bathó államtitkár úr, mint a hivatal folyamatos dolgozója, pontosan tudja, hogy ami a politikai legendáriumok része, az csak legendárium. Olyan szigorú és kötött volt mindig, a 2000-es években folyamatosan a Pénzügyminisztériumon belül a költségvetés adatainak nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos eljárásrend, az adatszolgáltatás rendje, az összegzés rendje, a kincstár, az APEH és egyéb szervezetek adatszolgáltatási kötelezettségi rendje, amelybe nem volt mód belenyúlni. Legalábbis nekem biztos, hogy nem. Hogy valaki másnak valamikor volt-e, azt nem tudom megmondani, az általam ismert időszakban a szabályozás ezt a zártságot kellőképpen biztosította. Ezt csak arra mondom, mert el szoktak hangzani legendák, politikusi nyilatkozatokra hivatkozva. Amikor én ilyen jellegű feladatot láttam el, akkor biztos, hogy nem fordult elő ilyen jellegű kérdés. Ezt határozottan tudom állítani. Ezért mondom, hogy a későbbiekben az ilyen fajta hivatkozásokat ezzel megelőzzük. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Azt gondolom, most már lezárhatjuk a vitát, kimerítettük a témát és egymást is. Nem marad más hátra, mint hogy megadom a szót az előterjesztőnek az utolsó szó jogán. Bocsánat, a szavazás következik, köszönöm a helyesbítést.

Az a kérdésem, hogy ki az, aki a Göndör István, Tukacs István és Józsa István képviselő urak által benyújtott javaslatot támogatni kívánja. Kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Nyolc. Az egyharmadot megkapta. Ki az, aki nem támogatja? Tizenöt. Megvan az egyharmad.

Ez volt az ajánlás 1. pontja. Azt gondolom, hogy ezt a témát kimerítettük, de azért sorba kell mennünk az ajánlási pontokon.

A 2. pont megint csak Göndör István, Tukacs István és Józsa István képviselő urak módosító javaslata. Kérdezem Bathó Ferenc urat, hogy támogatják-e.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Világos. Köszönöm szépen. Kinek van kérdése, észrevétele, megjegyzése? *(Nincs jelentkező.)* A szavazás következik. Ki az, aki ezt a javaslatot támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc, az egyharmad megvan. Akkor ez is megy az útján tovább.

Következik az ajánlás 3. pontja, Scheiring Gábor és Vágó Gábor képviselő urak javaslata. Megkérdezem az előterjesztő Vágó Gábort, hogy kíván-e hozzá valamilyen kommentárt fűzni.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Igen, kívánok hozzászólni.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mint már jeleztem az előző ülésen is, igyekszünk kompromisszumos javaslatokat fölvonultatni, ami akár a kormányzó erőnek is elfogadható lehet. Itt arról van szó, hogy a kiadási főösszeg eltérése ne 5 százalék, hanem 3,8 százalék legyen. Ez egy elmozdulás, de úgy gondoljuk, hogy az átláthatóság és a költségvetési fegyelem szempontjából, köszönöm a figyelmet, Veres úr, nagyon fontos, hogy ne szálljon el, úgymond, a költségvetés a kormány saját hatókörében. Ez a 3,8 egy szimbolikus szám, utal az államháztartási hiányra is, bár tudom, hogy ezek nem összemérhető számok, de numerikusan gondoljuk azt, hogy ezt a 3,8 százalékot jó lenne kőbe vésni. Hiszen ez nemcsak a magyar adófizetők számára fontos, hanem a kormány felelőssége szempontjából is, mert megígérték. Az LMP számára lényeges, hogy a költségvetési fegyelem fontos elem legyen a kormányzás alatt. Látván azt, hogy hajlandóak vagyunk elmozdulni a kormányzat irányába is, kérem, hogy ezt fogadja el a kormánypárti előterjesztő. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem Bathó Ferenc urat.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nem támogatja.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Kérhetek egy kicsit bővebb indoklást?

ELNÖK: Esetleg én kérhetek, de a bővebb indoklást már megkaptuk, úgyhogy most a szavazás következik arról, hogy támogatja-e a bizottság az indítványt. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Kettő. Egyharmad sem.

Következik az ajánlás 4. pontja, Scheiring Gábor és Vágó Gábor képviselő urak indítványa. Ez összefügg az 5. ponttal. Megadom a szót Vágó Gábor úrnak.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen. A 4. és az 5. pont arról szól, hogy azért, hogy megalapozott döntést tudjunk hozni, és társadalmi vitát is tudjunk a költségvetéssel kapcsolatban lefolytatni a szakmai szervezetekkel, szükség van időre. Tudom, hogy a társadalmi vita kissé értelmezhetetlen a kormányzó pártok számára, hiszen nem is gyakorolták ezt az elmúlt egy hónap törvényjavaslatai során, de valóban fontos az, hogy ha egy kormányzati akarat megnyilvánul, akkor előtte azt vitassuk meg a szakmai szervezetekkel, igenis magyarázzuk el az embereknek, hogy ez miért fontos. Erre idő kell. A határidő egy hónapos kitolása mindkét időszakban egyrészt arra szolgál, hogy az ellenzéki pártok jól föl tudjanak készülni, a szakmai szervezetek pedig érdemben tudjanak reagálni. Hiszen vannak olyan szakmai szervezetek, amelyek évről évre megadják a költségvetési kritikájukat, gondolok itt civil szervezetekre, például a Levegő Munkacsoportra. Tehát legyen idejük hozzászólni, legyen ideje a társadalomnak egyáltalán felfogni, hogy miért fontos az egyes költségvetési tételek aránya, miért fontosabb az egyik cél, mint a másik. Ezért kérem azt, hogy mind a bizottság egésze, de legalább ellenzéki tagtársaink támogassák ezeket a módosító javaslatokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bathó Ferenc úr véleményét kérném.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e az indítványt. *(Szavazás.)* Az egyharmadot megkapta. Köszönöm szépen.

A 6. pont következik, ismét Tukacs István, Göndör István, Józsa István képviselő urak javaslata. Kívánnak-e kommentárt fűzni hozzá? *(Jelzésre.)* Nem.

Bathó Ferenc urat kérdezem.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Köszönöm. Megkérdezem, kinek van észrevétele. Vágó Gábor úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Bővebb észrevételem lenne ezzel kapcsolatban, hiszen én is ott vagyok az előterjesztők között. Hasonló értelmű módosítást adtak be MSZP-s képviselőtársaim, Scheirint Gábor és én.

ELNÖK: Bocsánat, ez az én figyelmetlenségem. Tessék parancsolni!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen a szót. Hogy miért is fontos az állami vállalatok helye a költségvetésben, nem csupán mellékletként? Azért, hogy a jó gazda szemléletet, amit itt a miniszter urak meghallgatásakor hallottunk, amit az állam kíván alkalmazni, vegye magára a felelősséget, hogy az állami vállalatokra is ráerőltesse. Ha ez a jó gazda szemlélet nem fog hosszú távon az állami vállalatoknál is megjelenni, ha ugyanaz a szemlélet fog érvényesülni, ami nemcsak az elmúlt 20 évben, hanem, hogy is nevezem, az államszocializmus, államkapitalizmus ideje alatt, amit én nem neveznék kommunizmusnak,

és továbbra is arról lesz szó, hogy ami közös, abból el lehet venni, és igazából teljesen mindegy, hogy milyen eredménye van az állami vállalatnak, mert az ügysem szerepel a költségvetésben, akkor el fognak szaladni az állami vállalatok kiadásai. Itt igenis arról van szó, hogy vegyük komolyan állami vállalatok gazdálkodását annyira, hogy a költségvetési felelősségben is megnyilvánuljon, a költségvetési felelősség legyen az állami vállalatokra is érvényes.

Láthattuk a Költségvetési Tanács anyagában, hogy az elmúlt évben pozitív szaldó volt. Igazából nem is értem, hogy miért ne szeretné a költségvetési hiányt csökkenteni a kormány, hiszen itt arról van szó, hogy van egy pozitív szám, ami följebb húzhatja a költségvetési hiányt, és ezt a 3,8 százalékot könnyebben elérhetjük. Igenis érdeke a kormánypártnak is, hogy ez itt szerepeljen. Egy esetben nem lehet érdeke, ha az állami vállalatok föltőkésítésével szeretnének majd egy külön gazdálkodási ágazatot létrehozni, ami, mivel ezek az eredmények nem szerepelnek a költségvetésben, átláthatatlanul működik. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Úgy látom, nincs további észrevétel, akkor a szavazás következik az ajánlás 6. pontjáról. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy ki támogatja a javaslat elfogadását. *(Szavazás.)* Nyolc. Egyharmad támogatja.

A napirendi pont lezárása

Az 1. napirendi ponttal végeztünk.

A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslathoz beérkezett kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása

A 2. napirendi pont a 2010. évi költségvetésről szóló törvény módosítására benyújtott törvényjavaslat. Az a kérdésem, hogy ezt a bizottsági indítványt, amelyet a bizottság egyetértése esetén én fogok aláírni, támogatja-e a bizottság. De előtte megkérdezem Bathó Ferenc urat, hogy miként vélekedik erről.

DR. BATHÓ FERENC (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ez a javaslat a költségvetési törvény módosítását tartalmazza. Kiegészül azzal, hogy a kormányhivatalokra vonatkozó szabályokat a költségvetési törvény határozza meg. A költségvetési törvény 14. § (2)-(3)-(4) bekezdése szól arról, hogy ezeknek a kormányhivataloknak mekkora összeget kell befizetniük a költségvetésbe. A miniszterelnök úr által bejelentett akcióterv egyik pontja volt az, hogy az ilyen típusú befizetéseket ki kell terjeszteni a saját bevételből gazdálkodó szervezetekre is. Csak úgy lehetséges a befizetések emelése, ha a tisztelt parlament a költségvetési törvény ezen szakaszait megváltoztatja. Az a gondolat, hogy a költségvetési törvényt ne állandóan módosítsuk, ezért az a javaslat, ami önök előtt van, a már folyamatban lévő költségvetésitörvény-módosítással együtt, ami a pártok támogatásáról szól, hozzácsatolja az általam előbb elmondottakat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, a kiegészítését. Hargitai János kért szót.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Nem újra nyitva azt a vitát, amit az előbb már lefolytattunk, ez is bizonyítéka annak, hogy komolyan vesszük az államháztartási hiánycél megtartásának követelményét. Olyannyira, hogy a kormány saját hatáskörében bizonyos intézmények esetében el tudta rendelni a zárolásokat ott, ahol a kormány a szándékát megmutatja, de az Országgyűlés kell ahhoz, hogy ezeket a számokat kőbe vessék. Ez az érdemi dolog, ez üzen valamit a piacoknak, azzal együtt, amit az előbb tettünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Veres János képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Tisztelt Bizottság! Államtitkár úr pontosan megfogalmazta az utolsó mondatában, hogy nem önálló törvényjavaslatot nyújtanak be erre a bizonyos, nagyszerűnek minősített kormányzati szándékra, amelyről az előbb Hargitai alelnök úr beszélt, hanem hozzácsapták egy olyan javaslatához, amelyet a két frakcióvezető nyújtott be, és lényegében a pártok finanszírozási számainak módosítására vonatkozó javaslat volt. A múltkori bizottsági ülésen nagy nehezen megszültük azt, hogy milyen formában lehet egyáltalán ezt megtenni, örülök annak, hogy a kormánypárti képviselők figyelembe vették az ellenzéki javaslatokat, és így született egy hárszabályszerű forma. Most azonban egy zárószavazás előtti szakaszban lévő indítványhoz hozzácsapnak érdemi dolgokat. Minimum három olyan intézményről van itt szó, amelyek fölött a kormány közvetlenül nem gyakorol... *(Dr. Hargitai János: Azért van itt.)* Tudom, hogy azért van itt, természetesen.

A kormány viszont bejelentett valamit az Országgyűlés előtt, majd most a parlamenti többség meg fogja szavazni azt, hogy ezen intézmények mennyivel járuljanak hozzá a költségvetési egyenleg javításához. Az igazi problémám a következő. Sem az indoklásban, sem most, szóban el nem hangzott, hogy vizsgálta-e valaki azt, hogy ezen intézmények befizetési kötelezettsége hogyan érinti ezen intézmények közszolgáltatási tevékenységét. Szeretném, ha valaki itt vagy az előterjesztők nevében, vagy a kormány nevében, vagy a kormánypártok nevében elmondaná, nem azt, hogy bedőlnek-e, nem ez a kérdés számomra, hanem, hogy a Nemzeti Hírközlési Hatóság, ha ez a befizetési kötelezettség lép életbe, vajon milyen módon fogja ellátni azt a kötelezettségét, ami jelenleg törvényben rögzítve van. Szeretném tudni, hogy a Magyar Energia Hivatal milyen módon fogja tudni ellátni azt a kötelezettségét, ami törvényben szintén rögzítve van. És szeretném, ha a Szabadalmi Hivatallal kapcsolatban is ugyanez elhangzana, hiszen ez nyilvánvalóan szükséges feltétele annak, hogy a törvénymódosítás tartalmát meg lehessen ítélni.

Külön kérdés a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének 5 milliárd forintos befizetésére vonatkozó javaslat, hiszen itt azt a kérdést is hozzáteszem, megvizsgálták-e az előterjesztők azt, hogy vajon az a forrás, amiből az 5 milliárd forintos befizetési kötelezettséget most előírná az Országgyűlés, vajon más törvény által nem szabályozott-e más célra. Ugyanis meggyőződésem szerint a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél meglévő forrás, amiből ezt az 5 milliárd forintos befizetést teljesíteni kényszerül a törvény elfogadását követően, más törvény által más célra determinált forrás. Vajon más törvény módosítását elő kívánják-e terjeszteni azzal a céllal, hogy ez a determináció megszűnjön, ha ez a befizetési kötelezettség teljesítésre került az itt szereplő határidőn belül, azaz szeptember 30-ra. Úgyhogy ezek a kérdések merülnek fel, egy ilyen, hogy is mondjam, sebtiben előterjesztett, több milliárd forintot érintő javaslat kapcsán. Természetesen egyetértek azzal a szándékkal, Hargitai képviselő úr, ami azt mondja, hogy ha takarékoskodni kell egy országban, akkor mindenütt, az állami intézményekben is takarékosagra van szükség.

Természetesen elvárjuk azt, hogy a meghirdetett intézkedéseket konzekvensen végig vigyék valamennyi intézménynél, és ne kerüljön sor fölösleges kifizetésekre, sem az Igazságügyi és Közigazgatási Minisztériumon belül, sem másutt. Erre vonatkozóan képviselő urak majd fognak tájékozódni, hogy pontosan milyen szerződések megkötésére került sor az elmúlt időszakban. Még egyszer mondom, azt nem látom, mert az előterjesztés nem tartalmazza, hogy a felmérés, vizsgálat megtörtént-e. Ha igen, akkor valaki tájékoztasson bennünket arról, hogy annak mi az eredménye. Köszönöm a figyelmet.

A napirendi pont lezárása

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ha nincs több észrevétel *(Nincs jelentkező.)*, akkor hadd legyen annyi megjegyzésem, hogy nem tartom túl elegánsnak ezt a

formát, amivel kezelni próbálja a mi közreműködésünkkel a kormány ezt a problémát. Ez a közismert fűnyíró elv alkalmazása. Még annyit hadd tegyek hozzá, hogy itt nemcsak azt hiányolom, amit Veres képviselő úr is hiányol, hanem azt, hogy nincs mögötte semmiféle hatáselemzés, hogy mi történik ezekkel az intézményekkel, ha ennyi pénzt elvesznek tőlük. Az is kérdés, hogy milyen költségvetésük volt, és az mennyire volt megalapozott, ha el lehet venni ennyi pénzt tőlük egy törvénymódosítással. Akkor ott nagyon nagy bizonytalanság, szakszerűtlen előirányzatok lehettek.

Ezek után megkérdezem, hogy a bizottság benyújtja-e ezt az indítványt a parlamentnek. Aki azzal ért egyet, hogy nyújtsuk be, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizennégy. Ez többség, akkor benyújtjuk.

Az ülés bezárása

Az egyebek között azt szeretném kérni minden frakció jelen lévő képviselőjétől, hogy szíveskedjenek az általunk létrehozott két albizottságba jelölteket delegálni.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): A Fidesz és a KDNP ezt megtette, de most csak időhúzás lenne, ezért nem most jelentjük be. Megvan a névsor, a jövő héten hétfőn 9-kor találkozunk, mondom a kormánypártiaknak és az ellenzéknek is.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Lehet kérdésem ehhez? *(Jelzésre.)* Tervezi-e a bizottság további albizottságok létrehozását? Kötelező-e az albizottsági részvétel?

ELNÖK: Képviselő úr, tessék önállóan javasolni, szabad a pálya, számvevőszéki albizottság volt, most legyen, ne legyen... Szabad a pálya, akármilyen albizottság létrehozására lehet javaslatot tenni, és akkor megbeszéljük.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Még egy kérdésem van. Továbbra is várjuk-e a miniszter uraktól a választ?

ELNÖK: Az utolsó is már úton van, Matolcsy úré is itt lesz már a héten.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Rendben, akkor azt e-mailben megkapjuk? *(Jelzésre.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További jó munkát.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 10 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit